

ՀԱՍՏԵԱԼ Ե ԳԱՐՈՒՆ

Հասեալ է գարուն, գարուն ծաղկագարդ.
Բարձրավիզ դըշխոյ բոցացայտըն վարդ,
Ձիւնափայլ շուշան, համեստ մանուշակ,
Շահալրակ քաղցունի, բուրմամբ անուշակ,
Կազմեն գունագեղ պրսակ մի սիրուն.
Եղբարք.... հասեալ է գարուն:

Ի լերանց մեր ծայր, կրուսնկ ջերասէր
Կացեալ գերդ մնդրի կարդայ ձեզ Բաւէր.
Ծիծեռն պանդուխտ 'ի բոյն իւր դառնայ.
Նազելի Գրչիք ողջոյն տալ գարնան.
Ո՛հ, այսպէս եւ դուք դարձջիք 'ի ձեր բոյն.
Եղբարք.... հասեալ է գարուն:

Յերկնագոյն այրէն ելեալ Մարերեայ,
Ճեմէ գերդ դըշխոյ աշխարհին Հայկայ.
Յիւրեանց անտառէ սոխակք թիւր ու թիւր
Ողջունեն սիրով գայսրէն գալուստ իւր.
Օ՛հ եկայք եւ դուք, տալ նրմա զողջոյն.
Եղբարք.... հասեալ է գարուն:

Ըզծիրանեթոյր պատմութեանին գոգ
Լլցեալ գունագոյն քաղցրաբոյր ծաղկօք,
Ոսկեփայլ ձեռօք սրփռէ յորդառատ
Փընջիկս աննրմանս 'ի ձոր դաշտ եւ արտ.
Եւ ծիծառն անխոնջ յիւր դառնայ 'ի բոյն.
Եղբարք.... հասեալ է գարուն:

Օ՛հ եկայք, ինկերք, քաղեսցուք շուշան
Յօրինել պրսակ, սուրբ սիրոյ նրշան,
Եւ պար բուրեալ երգովք հրճուանաց՝
Երթիցուք սլփուել ըզջիրմօք մեր հարց.
Ո՛հ.... ծիծառն անխոնջ դարձ արար յիւր տուն.
Եղբարք... անցանէ՛ գարուն:

ՎԱՀԷ ԻՍԿԷՆՏԷՐԵԱՆ

Աշակերտ Մուրատ-Ռափայէլեան վարժարանին: